

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ СТОМАТОЛОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ МЕДИЧНОЇ ХІМІЇ

О. О. Перепелиця, М. К. Братенко

Буковинський державний медичний університет

Медична хімія є фундаментальною наукою в системі вищої медичної освіти, яка викладається першокурсникам стоматологічного факультету. Ця навчальна дисципліна не є професійно-орієнтованою, тому значимість її освоєння доводиться роз'яснювати майбутнім стоматологам, створюючи такі умови, в яких студентам самим захочеться її вивчати. Для цього на різних етапах практичного заняття використовуємо внутрішні мотиваційні технології навчання – вступну, поточну і заключну мотивацію [2].

Вступна мотивація активізує навчальну діяльність студентів, сприяє формуванню початкового бажання освоїти навчальний матеріал. Тому на етапі науково-методичного обґрунтування тем використовуємо такий метод навчання як мотивуючий вступ: наводимо цікаві життєві приклади й парадоксальні ситуації, близькі до особистого досвіду студентів, демонструємо зв'язок матеріалу, що вивчається, з майбутньою професією, а для мотивації тем «Кислотно-основна рівновага. Водневий показник», «Колігативні властивості», «Коагуляція колоїдних розчинів. Колоїдний захист» використовуємо ще й мотивуючу демонстрацію.

Поточна мотивація сприяє формуванню стійкого інтересу до навчання та підтримує цей інтерес на всіх етапах навчання. Основними прийомами мотивації на етапі обговорення теоретичних питань теми є орієнтація навчального матеріалу на його практичний зміст з використанням різних інтерактивних технологій (кооперативне навчання) [3]. При цьому, створюємо довірчу атмосферу спілкування, що дозволяє кожному студентові незалежно від ступеня його готовності до заняття, виявляти ініціативу, самостійність і винахідливість у способах роботи. Під час опитування аналізуємо відповідь не лише з точки зору правильне твердження чи неправильне, але й її оригінальність та креативність, підтримуємо всі прояви діяльності, що сприяють досягненню студентами мети.

На етапі виконання практичних експериментальних робіт, що мають практичний інтерес для студентів стоматологічного факультету («Визначення рН слини», «Виявлення йонів Кальцію, Калію, Хлору, Цинку в слині» та ін.), створюємо атмосферу зацікавленості кожного студента у власних результатах, і в здобутках всього колективу. Для студентів із невисокими потенційними можливостями ство-

рюємо таку ситуацію, коли хоча б частину завдання студент робить сам. Досягнення навчальної діяльності у таких випадках оцінюємо іноді вищим балом, створюючи ситуацію успіху, для підвищення віри студента у власні сили [1]. За результатами досліджень формуємо мотив досягнення успіху і намагаємось нівелювати сформований для більшості студентів зі школи мотив уникнення невдачі, який призводить до зниження навчальної мотивації.

Мотивацію навчальної діяльності на етапі рішення ситуаційних задач формуємо шляхом створення проблемної ситуації. При цьому, на етапі контролю знань використовуємо прийом поточної мотивації – надання права вільного вибору студентом завдань оптимальної складності для нього. На кафедрі створений банк ситуаційних задач по темах, який логічно вписався в існуючу форму проведення практичних занять.

На заключному етапі заняття проводимо підсумки не тільки теоретичної та практичної значимості заняття, але й те, що сподобалось, що викликало найбільший інтерес, тобто застосовуємо прийом навчання – позитивний зворотний зв'язок. А при оголошенні домашнього завдання даємо докладні рекомендації щодо його раціональної організації.

Отже, ефективний процес пізнання можливий лише за умов особистої зацікавленості та розуміння виконуваних процесів сучасним студентом, а без застосування різноманітних прийомів розвитку пізнавального інтересу не можуть самостійно виникнути в студента мотиви навчання, а, отже, і позитивний результат.

Література

1. Зимин В. Н. Качество профессионального образования с позиции личностно-ориентированного подхода: метод. рекомендации / В. Н. Зимин. – Иркутск: ИПСРО, 2001. – 23 с.
2. Канюк С. С. Психологія мотивації: Навчальний посібник / С. С. Канюк. – К.: Либідь, 2002 – С. 238-248.
3. Кудрявая Н. В. Врач-педагог в изменяющемся мире. Традиции и новации. / Н. В. Кудрявая, Е. М. Уколова / Под редакцией академика РАМН проф. Н. Д. Ющука. – М.: ГОУ ВУНМЦ, 2005. – 336 с.

ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗОВАНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ГЕНЕТИКИ – ВАЖЛИВА СКЛАДОВА НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

*В. П. Пішак, *О. В. Пішак*

Буковинський державний медичний університет

** Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича*

Вступ. Високий рівень якості освіти забезпечується багатьма факторами, найважливішими серед яких є: здібності студентів та їхні бажання досягнути поставленої мети; рівень володіння викладачем педагогічною майстерністю, технологією викладання; інформаційна забезпеченість навчального процесу; ефективна система контролю та оцінювання якості навчання тощо.

Основна частина. Модернізація медичної освіти спрямована на підвищення якості професійної підготовки лікаря. Зважаючи на роль і поширення спадкової патології в людській популяції, виняткового значення набуває всебічне вдоско-

налення навчально-виховного процесу на кафедрах доклінічної підготовки медичних фахівців різного профілю. В цих умовах, особливе місце посідає кафедра медичної біології та генетики БДМУ. Студент-першокурсник, що вступив до вищого медичного навчального закладу має певний рівень знань з основ генетики та молекулярної біології. Шкода, що школа орієнтує (у переважній більшості) на опанування школярем високих балів із ЗНО. За таких умов отримані знання здебільшого фрагментарні, охоплюють окремі складові важливих біологічних закономірностей, а рівень підготовки з генетики ґрунтується не на роздумах, а на